

"Roser har torne" –

København 30. maj 2004

og når de rammer én gør det ondt !!! Det gælder også "sprog/verbale" roser!

I de seneste måneder er jeg gang på gang blevet hilst med "roser/komplimenter" – der går på mit udseende/min vægt – fx

"Hvor ser du godt ud, du er da kommet dig"

"Du har da fået runde kinder – det klæder dig"

"Har du ikke taget nogle kilo på? Du ser godt ud!"

"Du har da fået lidt sul på ribbene - det er pænt!"

Disse komplimenter er kommet fra gode venner og bekendte der ikke har set mig gennem længere tid, og de er velmente, og sagt fordi de virkelig glæder sig over at jeg har taget på!

jeg prøver at se glad ud og nikker pænt og smiler (krampatigt) og har lyst til at skribe – **så hold da kæft!!** Tænk dig dog om før du taler!!

For JO – jeg har taget nogle kilo på – og JO – jeg ved godt det er pænt – og at jeg ser godt ud.

HVAD er så problemet?? Hvorfor er jeg ikke glad for det, og labber disse roser i mig?

Problemet er at jeg har lidt af anoreksi i over 40 år, og at tage på er stadig umådeligt sårbart og angst provokerende – og "farligt" .

Så når jeg hele tiden bliver konfronteret med noget jeg bare ikke skal tænke på – og jeg ejer IKKE en vægt af samme grund, at den er ganske enkelt for farlig for mig at have i mit hjem, og kan så hurtigt komme til at styre mig liv, nålen på vægten.

Når jeg har det godt – som jeg har det nu, tænker jeg IKKE på at jeg tager på, det sker bare og er O.K. – Men så at blive mindet op det næsten dagligt, forleden til en fest hvor en af gæsterne højlydt kommenterede min vægt og mit udseende – JA det bliver for mig en indbydelse til at springe desserten over, eller nægte mig kagen til kaffen, de små ting jeg er begyndt at kunne nyde og unde mig selv!!

Det er en hårfin balance lige nu, at unde mig selv de ting jeg har lyst til, og ikke fornægter det af "angst" for "runde kinder" og dumme bemærkninger!!!

Jeg ved nemlig at min vilje er stærk nok til at jeg kan lade desserten stå, at jeg springe et måltid – eller to over – og pludselig er jeg fanget i den onde spiral, jeg nu har brugt så mange år på at bryde og turde livet – turde maden!!

Spørgsmålet lige nu er – om jeg også er stærk nok til ikke at gøre det!!! Men fastholde det liv jeg begynder at få fat i og oplever er dejligt?

FOR mig er jeres "Roser" fyldt med torne – og dem har jeg ikke brug for – jeg vil IKKE have dem og næste gang jeg får en "buket" får du nok råbt lige op i hovedet at du skal bare holde din kæft,

Og Hvornår har du for øvrigt sagt til nogen andre – "at du da vist har taget nogle kilo på " –og forventet at de skulle blive glade for det??

Jeg HØRER nemlig ikke – at du måske tilføjer "Det klær dig"

Så i virkeligheden er jeg ikke anderledes end andre kvinder – Jeg bryder mig ikke om at blive kommenteret på min vægt – så enkelt er det.

Tænk hvad du vil – men hold det for dig selv!!

Jeg er træt af at lade som om jeg synes det er vildt "fedt" og at jeg bliver glad!!

DET GØR JEG IKKE – men jeg bliver bange indeni for de følelser det vækker hos mig – og mærker fristeren/tyrannen – der prøver at fortælle at NU må jeg hellere gå jeg på Skrunk inden det bliver for galt med den vægt!

Så næste gang du møder mig eller andre så TÆNK DIG OM, FØR DU TALER.
Lone Møss, kbh.